De ontwikkeling, verbetering en implementatie van een therapietrouw app ikv diabetes in de huisartsenpraktijk

Haio: VRIJENS Sander , KUL
Promotor: VAES Bert , KUL
Praktijkopleider: SCHURGERS Piet , SCHURGERS Rene

Context: Met de opkomst van mobiele technologie rijzen ook vragen of dit kan gebruikt worden in de opvolging van chronisch zieke patiënten. In dit project wordt er een gebruiksvriendelijkheidsonderzoek van een persoonlijk medisch assistent applicatie (PMA) opgezet rondom eerder werk van dokter Omey waarin werd vastgelegd waaruit een ideale PMA-app bestaat. Hoewel het streefdoel een generieke applicatie is voor multimorbiditeit patiënten, werd in dit onderzoek enkel de piste van diabetes mellitus type II (DMII) onderzocht.

Onderzoeksvraag: De bedoeling is om een PMA-applicatie te ontwikkelen met een EBM-inhoud en dit volgens een user centered design (UCD).

Methode: Er werd een tweeledige literatuurstudie uitgevoerd, waarbij in het eerste luik gezocht werd naar gelijkaardige applicaties. Daarnaast werd er een tweede literatuurstudie verricht voor het ontwikkelen van de inhoud van de applicatie. De NHG-standaard Diabetes Mellitus type II en de richtlijn Diabetes Mellitus type 2 van Domus Medica werden samengevat en in een pre-consultatievragenlijst gegoten. Daarnaast werd het educatiemateriaal gedistilleerd uit thuisarts.nl en Gezondheid & Wetenschap. Deze applicatie werd gebouwd op het platform van Meplis. De SWOT-analyse van Dr. Saikali werd geüpdatet. Daarna werd via een UCD de gebruiksvriendelijkheid getest. Deze test werd uitgevoerd met een gevarieerde studiepopulatie op vlak van leeftijd, geslacht en scholingsgraad. De applicatie werd een week ter beschikking gesteld van de testpopulatie, na deze week werd een semigestructureerde vragenlijst gebruikt om de gebruiksvriendelijkheid in kaart te brengen.

Resultaten: Wat betreft de sterke punten van het platform was er één grote verandering, namelijk het samenbrengen van het campus en caremonitor gedeelte. Hoewel in volgende versies meer mogelijk ging zijn, konden nog niet alle functies ingebouwd worden die nodig zijn voor een goede PMA-applicatie. De applicatie werd goed onthaald door de testpopulatie, waarbij ze het een nuttige applicatie vonden die ze regelmatig zouden gebruiken, echter vonden sommige patiënten dat de testperiode misschien iets te kort was. Uit het overleg met de CEO van Meplis bleek dat er nog veel mogelijkheden waren met de applicatie in zijn huidige vorm maar dat er ook andere (goedkopere) wegen bewandeld konden worden. Tijdens dit onderzoek werd er nog een patiëntenplatform gereleaset door Healthconnect, namelijk Helena.

Conclusie: De ontwikkeling PMA-applicatie lijkt haalbaar naar de toekomst toe, momenteel zijn er nog enkele beperkingen die relatief eenvoudig te overwinnen zijn. De m-health technologie werd goed onthaald door de patiënten. Echter voor de perfecte applicatie is het van primordiaal belang dat er een connectie kan gemaakt worden met een EMD. Hiervoor is bij de EMD-ontwikkelaars nog onvoldoende interesse voor een samenwerking, dit kan een bedreiging vormen voor dit project. Daarnaast dienen er nog verschillende usabilitytesten uitgevoerd te worden om de app verder te verfijnen.